

ἀνάσχου ρημάτων δριμύτητος μετεχόντων· παθαινομένης γάρ
 καρδίας γεννήματα, καὶ δίδονται συγγνώμη παρὰ τῶν εὐδια-
 κρίτων ἀνδρῶν τοῖς διὰ λύπην λαλήσασί τι δακνηρῶν· ζῶσαι
 δὲ ὡσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἀνελθόν σου τὸν λύχνον τῆς
 διακρίσεως, καὶ ζήτησον τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν τῆς ἐπὶ τῇ
 πίστει ἐνώσεως, καὶ συγκαταπαθήσομέν σου τῇ ἀγιότητι καὶ
 ἡμεῖς· οὐ φεισόμεθα σώματος ἀσθενοῦς, οὐ γῆρας προφρασιό-
 μεθα, οὐ μακρὰν ὁδοπορίαν· ὅσον γὰρ ἐγκοπτότερόν ἐστι τὸ
 ἐγγεῖρημα, τοσοῦτον πλειόνων στεφάνων παρὰ τίον· ἕκαστος
 γὰρ κατὰ τὸν ἴδιον κόπον μισθὸν λήψεται, ὡς ὁ οἰκουμενικός
 σταδιοδρόμος καὶ μεγάλωνυμος στεφανίτης, ἔφησε Παῦλος. Οὐκ
 ἀγνοοῦμεν, ὦ θεϊότατε δέσποτα, ὅτι καθάπερ ἡμεῖς οἱ Γραικοὶ
 δι᾽ ἄσχυριζόμεθα κατὰ πάντα ὀρθοδοξεῖν τε καὶ εὐσεβεῖν, καὶ εἰς
 μηδὲν παρὰσφάλλῃσθαι τῶν ἀποστολικῶν δογμάτων καὶ πατε-
 ρικῶν, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ἡ τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης
 ἐκκλησίᾳ περὶ ἐκείτης διενίσταται, καὶ διὰ τὸ μὴ οἴεσθαι κατὰ
 τι σφάλλῃν, οὐδὲ θεραπείας χρῆζειν λέγειν καὶ διορθώσεως·
 τοῦτο καὶ παρὰ τῆς τῶν Γραικῶν ἐκκλησίας καὶ παρὰ τῆς τῶν
 Λατίνων λεγόμενον οἶδαμεν· καὶ γὰρ οὐδεὶς ποτε ἐν τῷ ἰδίῳ
 προσώπῳ ἀσημοσύνην ἀκριβῆ καθορᾶν δύναται, εἰ μὴ πρὸς
 κάτοπτρον παρὰκύψειν, ἢ παρ' ἐτέρου ἢ ὅπως ἄρα τῆς ὄψεως
 ἔχει, εἴτε ἀψόγως εἴτε καὶ μή. Ἐχομεν κάτοπτρα καὶ ἡμεῖς
 πολλὰ τε καὶ ἐμφανέστατα, τὸ φωτεινὸν τοῦ Χριστοῦ εὐαγγ-
 γέλιον, τὰ ἐπιστολιμαῖα τῶν ἀποστόλων γράμματα, τὰς βί-
 βλους τῶν θεολόγων πατέρων· παρὰκύψωμεν εἰς αὐτά, κάκεινα
 διδάξωσιν ὅπως ἔχει φρονήματος ἕκαστος, εἴτε νενοθευμένου,
 εἴτε γνησίου· ὁ δὲ προσκαλούμενος εἰς τὴν τοῦ κατόπτρου
 δοκιμασίαν καὶ ἀναχωρῶν, ὡμολόγησε καὶ ἄκων τὸ πρόσωπον
 τὸ δύτμορφον. Ὁ θεὸς συντρίψοι τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας
 ἡμῶν ἐν τάχει, τὸν μαχοποιὸν ὁ εἰρηνοποιός, τὸν μισόκαλον
 ὁ τῶν καλῶν πάντων αἴτιος, τὸν σκανδαλοποιὸν ὁ τῆς ἀγάπης

